

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia WSA Andrzej Góraj (spr.)

Sędziowie WSA: Sędzia WSA Ewa Kwiecińska

Sędzia WSA Iwona Maciejuk

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2018 r.

na posiedzeniu niejawnym

wniosku **Zbigniewa Szeteli**

o wyłączenie sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Marii Werpachowskiej, Sławomira Antoniuka oraz Piotra Borowieckiego

od orzekania w sprawie II SA/Wa 1622/17

ze skargi Zbigniewa Szeteli

na decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych

z dnia 28 lipca 2017 r. nr DOLiS/DEC-887/17/59073,59077

w przedmiocie przetwarzania danych osobowych

postanawia

oddalić wniosek.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Bogumiła Kobierska

stawiła specjalista

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 02 maja 2018 r. (03 maja 2018 r. – data stempla pocztowego na kopercie zawierającej ww. pismo) Zbigniew Szetela zwrócił się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z wnioskiem o wyłączenie sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie: Marii Werpachowskiej, Sławomira Antoniuka oraz Piotra Borowieckiego od orzekania w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1622/17 ze skargi Zbigniewa Szeteli na decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 28 lipca 2017 r. nr DOLIS/DEC-887/17/59073,59077 w przedmiocie przetwarzania danych osobowych.

W uzasadnieniu wniosku skarżący podniósł, iż: „Żądanie uzasadnia przynależność wskazanych sędziów do Kościoła rzymskokatolickiego, będącego stroną postępowania, reprezentowaną przez proboszcza administrującego przedmiotowym rejestrem chrztów. Autorzy rozstrzygnięć prawnych „omijających prawo Kościoła” zagrożeni są ekskomuniką (utrata niemal wszystkich uprawnień), o czym wielokrotnie, publicznie przypominali biskupi. Zgodnie z art. 18 § 1 pkt 1 p.p.s.a. taka zależność wyłącza sędziego „z mocy samej ustawy”. Art. 106 § 4 zobowiązuje sąd do uwzględniania faktów powszechnie znanych, więc także orzeczeń własnych oraz NSA z 9 i 19 lutego 2016 r. (m. in. I OSK 579/15). Ustaliły one, że w Polsce niemal każdy (także sędziowie) należy do Kościoła, ponieważ „jedynym dowodem potwierdzającym brak przynależności jest akt chrztu z adnotacją o wystąpieniu”, a „przyjęcie jako dowodu w tej materii oświadczenia zainteresowanego jest niedopuszczalne”. Sądy, które ustaliły kryteria powinny je same bezwzględnie stosować, a zatem tradycyjnie „załatwiający problem” oświadczenia sędziów, że „nie widzą przeszkód”, mogą dowieść słabego wzroku, ale nie braku przynależności, która wyklucza obiektywizm narażonych na wskazane sankcje religijne, a w efekcie realizację (zapewnianego artykułem 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka) „prawa do rzetelnego procesu”, podobno także w Polsce. Konwencję dedykują szczególnie autorom tez (wyroki WSA) o jej „nieuprawnieniu”, jako wzorca zgodności z prawem decyzji ocenianych przez sądy administracyjne, w przeciwieństwie do kanonów i innych papieskich regulacji. Normą wprowadzającą te ostatnie do prawa powszechnie obowiązującego jest bez wątpienia „ekskomunika”. Innej, prawnej, nakazującej „chwilowo

zawieszać własne prawo” z potrzeby „subsydiarnego” zastosowania pomysłów autorytarnego władcy obcego państwa, nie potrafią wskazać nawet związani „etosem chrztu” autorzy orzeczeń, (wielokrotnie pytani). Zgodnie z żądaniem zgłoszonym na wstępie domagam się wyłączenia wymienionych sędziów postanowieniem, które w konfrontacji z niniejszym wnioskiem przekona społeczność internetową o „autorytecie moralnym sędziów WSA” (zwyczajowo rozwiewającym zastrzeżenia zgłaszane wnioskiem).”.

W dniu 11 maja 2018 r. sędziowie WSA: Maria Werpachowska, Sławomir Antoniuk oraz Piotr Borowiecki złożyli pisemne oświadczenia, że po ich stronie nie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 18 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.) – dalej: ppsa, wyłączające ich od rozpoznania sprawy o sygn. akt II SA/Wa 1622/17 oraz, że nie istnieją także inne okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości, co do ich bezstronności w tej sprawie (art. 19 ppsa). Przedmiotowe oświadczenia znajdują się w aktach sprawy.

Wojewódzki Sad Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 18 § 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy w sprawach: w których jest stroną lub pozostaje z jedną z nich w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziałuje na jego prawa lub obowiązki (art. 18 § 1 pkt 1 ww. ustawy); swojego małżonka, krewnych lub powinowatych w linii prostej, krewnych bocznych do czwartego stopnia i powinowatych bocznych do drugiego stopnia (art. 18 § 1 pkt 2 ww. ustawy); osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli (art. 18 § 1 pkt 3 ww. ustawy); w których był lub jest jeszcze pełnomocnikiem jednej ze stron (art. 18 § 1 pkt 4 ww. ustawy); w których świadczył usługi prawne na rzecz jednej ze stron lub jakiegokolwiek inne usługi związane ze sprawą (art. 18 § 1 pkt 5 ww. ustawy); w których brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, jak też w sprawach o ważność aktu prawnego z jego udziałem sporządzonego lub przez niego rozpoznawanego oraz w sprawach, w których występował jako prokurator (art. 18 § 1 pkt 6 ww. ustawy); dotyczących skargi na decyzję lub postanowienie rozstrzygające sprawę co do istoty wydanych w postępowaniu administracyjnym nadzwyczajnym, jeżeli w prowadzonym wcześniej postępowaniu sądownoadministracyjnym dotyczącym kontroli legalności decyzji albo postanowienia

wydanych w postępowaniu administracyjnym zwyczajnym, brał udział w wydaniu wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie (art. 18 § 1 pkt 6a); w których brał udział w rozstrzygnięciu sprawy w organach administracji publicznej (art. 18 § 1 pkt 7 ww. ustawy). Również sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia objętego skargą o wznowienie postępowania, nie może orzekać co do tej skargi (§ 3 ww. art.).

Jednocześnie zgodnie z treścią art. 19 powołanej ustawy, niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 18, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie.

Wniosek o wyłączenie sędziego strona zgłasza na piśmie lub ustnie do protokołu posiedzenia w sądzie, w którym sprawa się toczy, uprawdopodobniając przyczyny wyłączenia (art. 20 § 1 ppsa). Strona, która przystąpiła do rozprawy, powinna uprawdopodobnić ponadto, że przyczyna wyłączenia dopiero później powstała lub stała się jej znana (art. 20 § 2 ppsa).

W rozpoznawanej sprawie skarżący wniosek o wyłączenie ww. sędziów Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie złożył w dniu 03 maja 2018 r., tj. przed wyznaczonym terminem rozprawy (11 maja 2018 r.).

Przepis art. 19 ppsa reguluje przypadek wyłączenia sędziego ze względu na istnienie przesłanki o tzw. względnym charakterze. Oznacza to konieczność oceny każdego konkretnego przypadku. Ustawodawca posługując się pojęciem „okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności”, nałożył na sąd obowiązek zbadania, czy owa okoliczność w danej sprawie rzeczywiście istnieje. Wobec braku w tym zakresie kryteriów ustawowych, sąd musi kierować się zasadami doświadczenia życiowego, mając na uwadze fakt, że – zgodnie z art. 21 i art. 22 § 2 powołanej ustawy – przede wszystkim do sędziego należy ocena, czy będzie mógł obiektywnie i bez skrępowania rozpoznać sprawę i wydać w niej orzeczenie. Ustawa nakłada również obowiązek na stronę postępowania, w postaci konieczności uprawdopodobnienia przyczyny wyłączenia.

Rozpoznając sprawę należało ustalić, czy zachodzą takie okoliczności, które w sytuacji konkretnego sędziego mogą budzić uzasadnione wątpliwości, co do wydania przez niego orzeczenia opartego na obiektywnych przesłankach.

W ocenie Sądu, podnoszona przez skarżącego okoliczność nie wywołuje uzasadnionej wątpliwości, co do bezstronności powołanych sędziów w niniejszej sprawie.

Sama obawa o stronniczość sędziów w rozpoznawaniu sprawy, z uwagi na przekonanie skarżącego o „przynależności wskazanych sędziów do Kościoła rzymskokatolickiego, będącego stroną postępowania”, stanowi przejaw subiektywnych odczuć skarżącego i nie może wskazywać na przesłankę braku bezstronności powołanych sędziów.

Zatem w niniejszej sprawie, zdaniem Sądu, skarżący nie uprawdopodobnił, że istnieją okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności wymienionych sędziów WSA w Warszawie w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 22 § 1 i § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak w sentencji postanowienia.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Bogumiła Kobierska
starsza specjalista